

## Arrest

nr. 275 176 van 11 juli 2022  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN  
Vaderlandstraat 32  
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 23 maart 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 februari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VALCKE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 februari 2022 werd de aanvraag die verzoeker had ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard. Met zijn arrest 275 175 van 11 juli 2022 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing had ingediend, verworpen.

1.2. Ook op 7 februari 2022 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“De heer:

Naam, voornaam: F., R. geboortedatum: (...)1992 geboorteplaats: Shqiptare

nationaliteit:           Albanië

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

*binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving.*

**REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

- o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen:*  
*Betrokkene diende op 18.12.2020 een aanvraag 9bis in. De maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen is op heden aldus ruimschoots overschreden."*

**2. Onderzoek van het beroep**

**2.1. Het eerste middel luidt als volgt:**

- “- Schending van het artikel 7 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 74/13 Vw. ;*
- Schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van het artikel 8 EVRM ;*
- Schending van het artikel 7 van het Handvest betreffende de Grondrechten van de Europese Unie ;*
- Schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de proportionaliteit.*

**7.1.1.**

*De voorliggende beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten.*

*De bestreden beslissing is uiterst summier gemotiveerd:*

**"REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt af gegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen:*

*Betrokkene diende op 18.12.2020 een aanvraag 9bis in. De maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen is op heden aldus ruimschoots overschreden.*

*(zie het stuk 1)*

*De bestreden beslissing is te beschouwen als een beslissing tot verwijdering.*

*Dit volgt uit de definitie van artikel 1,6° Vreemdelingenwet :*

*\*6° beslissing tot verwijdering : de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt*

**7.1.2.**

*Het bestreden bevel werd genomen in uitvoering van het art. 7 Vreemdelingenwet.*

*Art. 7 Vw. bepaalt dat de hogere rechtsnormen onverminderd gelden:*

*"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde*

*termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in V, 2°, 5°, IV of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten af geven."*

**7.1.3.**

*Het feit dat de verweerster een gebonden bevoegdheid zou hebben bij het afleveren van een bijlage 13 wordt zonder meer getemperd en verweerster dient rekening te houden met hogere rechtsnormen.*

*Dit blijkt uit de bewoordingen van artikel 7 : "Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag..."*

**7.1.4.**

*Verweerster is bij het afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten eveneens gehouden door het art. 62 Vw. en de motiveringsverplichting eveneens volgende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.*

*Voorname artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).*

**7.1.5.**

*Bovendien stelt het artikel 74/13 Vw. uitdrukkelijk dat de verweerster rekening dient te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij ELKE verwijderingsmaatregel:*

*"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."*

*(Zie het art. 74/13 Vw.)*

*De bestreden beslissing van de verweerster valt niet te verzoenen met deze wetsbepaling.*

*De verzoeker wenst dan ook te wijzen op de rechtspraak van de Raad dewelke beaamt dat verweerster in het licht van art. 74/13 Vw. een individueel onderzoek MOET doen bij het nemen van een verwijderingsmaatregel (RvV 130 247, 26 september 2014).*

**7.1.6.**

*De verweerster hield in het bestreden bevel op geen enkele wijze rekening met het familieleven van de verzoeker*

*Het respect voor het familieleven en het gezinsleven staat niet alleen ingeschreven in het hoger aangehaald artikel 74/13 Vw maar ook in het artikel 8 EVRM dat rechtstreekse werking heeft :*

*"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.*

*2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."*

*Naast het artikel 8 EVRM, wordt het gezinsleven ook gewaarborgd in artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.*

*Het Handvest, dat rechtstreekse werking heeft, stelt in het artikel 7 eveneens het volgende:*

*"De eerbiediging van het privé-leven en van het familie- en gezinsleven: Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie."*

*De beslissing schendt manifest de grondrechten.*

*Er is immers een effectief familie- en gezinsleven.*

*Zijn zus en schoonbroer, F.T. [...] en A.T. [...], die officieel in België wonen en werken, helpen hem met de nodige betalingen, eten en de was. Er is thans sprake van meer dan een gewone affectieve band. Dit is ook duidelijk uiteengezet in de regularisatieaanvraag 9bis Vw dd. 18.12.2020.*

Ook de andere zus van de verzoeker, S.S. verblijft in België op een legale wijze [...]. De dame heeft een F-kaart, daar haar echtgenoot L.S. de Griekse nationaliteit heeft [...]. Samen hebben ze 2 kinderen, M. (geboren op 03/03/2011) en S. (geboren op 30/03/2008). Ook voor dit gezin is België het thuisland.

Dat met de familiale situatie weldegelijk rekening moet worden gehouden.

De bestreden beslissing faalt aldus.”

2.2. Het tweede middel wordt als volgt uiteengezet:

- “- Schending van het artikel 7 Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 74/13 Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 74/14 Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 1§ 1,11 °juncto artikel 1 §2 Vw ;
- Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet - materiële en formele motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel ;
- Schending van het artikel 8 EVRM en het respect voor het privé- en familieleven ;
- Schending van de artikelen 7 en 33 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie;
- Schending van het artikel 41 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie ;
- Schending van het algemeen rechtsbeginsel van het hoorrecht.

7.2.1.

De Dienst Vreemdelingenzaken begaat een manifeste beoordelingsfout, door aan de verzoeker mede te delen dat hij het grondgebied dient te verlaten.

*Motiveringsplicht*

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Overeenkomstig het artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Uit de bestreden beslissingen dient te blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken met alle feitelijke overwegingen - de specifieke situatie van de betrokken persoon - heeft rekening gehouden.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

*Zorgvuldigheidsbeginsel, evenredigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel*

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de Staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

*Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.*

*Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.*

*Het redelijkheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur een belangenafweging maakt, en in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.*

*Zo stelde Professor SUETENS in 1981 dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld" (zie M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel" in *Administratieve Rechtsbibliotheek: Beginselen van behoorlijk bestuur*, I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Brugge, die Keure, 2006, nr. 235).*

#### *7.2.2.*

*Uit de navolgende bespreking zal blijken dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bovenstaande verplichtingen en rechtsbeginselen met de voeten heeft getreden.*

*In de bestreden beslissing wordt enkel gemotiveerd dat het bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen dat het verblijf van betrokkene niet langer gewettigd is. De termijn van 90 dagen op een periode van 180 dagen is volgens verweerster inmiddels ruimschoots overschreden.*

*Dat dit onmogelijk als een zorgvuldige motivering beschouwd kan worden, gelet op de uiteenzetting hieronder.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken heeft niet met alle feitelijkeheden in het dossier rekening gehouden.*

*Afwezigheid individuele beoordeling en miskenning van het hoorrecht*

*Het artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, 'recht op behoorlijk bestuur' stelt:*

*"1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.*

*2. Dit recht behelst met name:*

- het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,*
- het recht van eenieder om toegang te krijgen tot het dossier hem betreffende, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en het zakengeheim,*
- de plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden."*

*De miskenning van het hoorrecht schendt de rechten van verdediging, gewaarborgd in bovenstaand artikel.*

*Volgens de vaste rechtspraak is er sprake van een schending van het hoorrecht indien voldaan is aan 2 cumulatieve voorwaarden:*

- 1) De aanwezigheid van een onregelmatigheid in de uitoefening van het hoorrecht ;*
- 2) Het hoorrecht had tot een andere besluitvorming kunnen leiden;*

*Het is evident dat er een onregelmatigheid is bij de uitoefening van het hoorrecht, nu de verzoeker niet deugdelijk gehoord werd bij het nemen van de beslissingen van uitwijzing.*

*Indien de verzoeker wel de mogelijkheid had gekregen gehoord te worden, rekening houdende met alle individuele elementen, had dit wel degelijk tot een andere besluitvorming kunnen leiden.*

*Verzoeker had dan immers kunnen duiden dat er sprake is van een verregaande integratie.*

*Dat verzoeker woont al 6 jaar in België en is hier volledig ingeburgerd.*

*Hij is werkbereid en kan starten met een job in een Beachbar, van zodra hij over verblijfsdocumenten beschikt.*

*Verzoeker is dus niet in het kader van de voorbereiding van de beslissing van uitwijzing gehoord geworden.*

*Verzoeker heeft in België al verschillende pogingen ondernomen om zijn verblijf te regelen, staat voor iedereen klaar, spreekt Nederlands, omarmt de Nederlandse gewoontes, waarden en normen, heeft een netwerk opgebouwd van vrienden en kennissen.*

*Tevens heeft hij familie hier in België die over verblijfsrecht beschikken en die hem (financieel) ondersteunen. Hij wilt samen met hen een leven uitbouwen.*

*Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie is het hoorrecht verplicht in elke procedure die kan leiden tot een administratieve of rechterlijke beslissing die de belangen van een persoon nadelig kan beïnvloeden.*

*Volgens de Raad van State moet het gaan om een maatregel die de belangen van de betrokkene ernstig aantast of benadeelt. Een dergelijke maatregel veronderstelt dat diegene op wie het betrekking heeft, voorafgaandelijk gehoord wordt.*

*De hoorplicht is verplicht voor de administratieve overheden van een lidstaat telkens wanneer zij besluiten nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zelfs wanneer de toepasselijke reglementering niet uitdrukkelijk in een dergelijke formaliteit voorziet (HvJ Sopropé, C-349/07). Ook de Raad van State en het Grondwettelijk Hof erkennen het hoorrecht als een algemeen rechtsbeginsel dat gerespecteerd moet worden, zelfs wanneer dit niet uitdrukkelijk voorzien is bij wet (RvS 15/9/04, nr. 134.963; GwH 30/3/99, nr. 40/99).*

*Bijgevolg moet het beginsel van het hoorrecht evenzeer gerespecteerd worden bij beslissingen over kort verblijf, bij weigeringen van verblijf, bij de afgifte van een BGV aan een persoon in onwettig verblijf en bij andere beslissingen die de belangen van de vreemdeling nadelig aantasten. Ook wanneer dit niet voorzien is in de Verblijfswet.*

*Bovendien blijkt uit de wettelijke basis die aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt, dat met een stereotype motivering geen genoegen kan genomen worden, aangezien een individuele beoordeling zich opdringt :*

*Zijn er in casu bepalingen in internationale verdragen die aan de betrokkene een voordeel opleveren?*

*Welke zijn de specifieke omstandigheden eigen aan het geval?*

*Zijn er humanitaire redenen die in rekening dienen gebracht te worden?*

*Zijn er minder verregaande oplossingen?*

*De beslissing biedt geen afdoende motivering voor de genomen beslissing en houdt geen afdoende rekening met de persoonlijke elementen eigen aan het dossier van verzoeker.*

*Op geen enkel ogenblik werd de verzoekende partij uitgenodigd om zijn situatie toe te lichten en documenten te verschaffen die zijn gezin-en familieleven, zijn 6-jarige verankering in België, zijn integratie in de Belgische samenleving aantonen.*

*Door geen rekening te houden met dit familieleven en en deze feitelijkheden en de verzoekende partij niet te horen schendt de Dienst vreemdelingenzaken de motiveringsplicht waardoor de bestreden beslissing vernietigd moet worden.*

## **EINDBESLUIT**

*De verzoekende partij verzoekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen derhalve om het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 07.02.2022 en ter kennis gebracht op datum van 24.02.2022 te schorsen en te vernietigen."*

2.3. Met het oog op een goede rechtsbedeling worden de twee middelen samen behandeld.

Verzoeker voert de schending aan van het hoorrecht. Hij zou niet deugdelijk zijn gehoord vooraleer de bestreden beslissing werd genomen en mocht hij wel zijn gehoord zou dit tot een andere beslissing geleid kunnen hebben, zo stelt hij.

De Raad wijst erop dat het recht om te worden gehoord waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kan beïnvloeden. Die regel beoogt met name, ter verzekering van de effectieve bescherming van de betrokken persoon, deze laatste in kennis te stellen om een vergissing te corrigeren of individuele omstandigheden aan te voeren die ervoor pleiten dat het besluit wordt genomen, niet wordt genomen of dat in een bepaalde zin wordt besloten.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing is genomen naar aanleiding van de beslissing van de verwerende partij van 7 februari 2022 die verzoekers aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk heeft verklaard. De Raad wijst erop dat bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een dergelijke aanvraag wordt onderzocht of er buitengewone omstandigheden zijn die de betrokkene toelaat om de aanvraag uitzonderlijk in te dienen in België in plaats van in het herkomstland, en wordt dus geantwoord op de vraag of verzoeker al dan niet naar het herkomstland kan terugkeren.

Verzoeker diende de aanvraag op grond van artikel 9bis in op 18 december 2020 en vulde deze aanvraag aan op 19 november 2021. De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker naar behoren zijn situatie heeft kunnen toelichten en de nodige documenten heeft kunnen verschaffen met betrekking tot elementen die een mogelijke terugkeer zouden kunnen verhinderen en dat hij zijn belangen nuttig heeft kunnen verdedigen. In de mate dat verzoeker meent dat doordat hij niet persoonlijk is gehoord dit een schending van het hoorrecht zou uitmaken, kan hij niet gevolgd worden.

Verzoeker betoogt daarnaast dat de verwerende partij geen individuele beoordeling heeft gedaan van zijn situatie zoals dit wel wordt vereist door artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en dat ze de motiveringsplicht schendt. Hij voert aan dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met zijn familielevens zoals beschermd door artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) en de elementen die een verregaande integratie aantonen. Enerzijds meent hij dat hij een effectief familie- en gezinsleven heeft met zijn zussen, schoonbroers, neefjes en nichtjes die hier verblijfsrecht hebben en die hem financieel ondersteunen. Hij verwijst hierbij naar zijn aanvraag op grond van artikel 9bis. Anderzijds verwijst hij naar zijn zesjarige verankering in België, zijn werkbereidheid, zijn kennis van de Nederlandse taal zijn netwerk van vrienden en kennissen, het feit dat hij voor iedereen klaarstaat, dat hij de onze waarden en normen omarmt.

Volgens artikel 8 van het EVRM heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. Dit recht is evenwel niet absoluut. De verwijzing, in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, naar het gezins- en familielevens van de betrokken vreemdeling waarmee rekening moet worden gehouden bij het nemen van een beslissing tot verwijdering is een weerspiegeling van deze bepaling.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in hoofdzaak beroept op de elementen die hij had ingeroepen in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Zoals reeds werd gesteld in de beslissing tot onontvankelijkheid van die aanvraag, waarnaar hierboven reeds is verwezen, werd nagegaan of verzoeker buitengewone omstandigheden had aangetoond die hem zouden toelaten om zijn aanvraag in te dienen in België, in plaats van, zoals dat in beginsel hoort, bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Aldus werd geantwoord op de vraag of verzoeker al dan niet naar het herkomstland kan terugkeren, en dus of er redenen zijn die de overheid ervan zouden kunnen weerhouden een terugkeerbesluit uit te vaardigen.

De Raad verwijst naar zijn arrest 275 175 van 11 juli 2022 waarin hij het beroep tegen de beslissing die de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk heeft verklaard, verwierpt. Hierin werd geoordeeld dat verzoeker de schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten in casu een andere beoordeling vraagt van de elementen die werden aangehaald in de aanvraag op grond van

artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Gelet, verder, op hetgeen hiervoor al werd gesteld inzake de link tussen artikel 8 van het EVRM en de verwijzing naar het gezins- en familieleven in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, maakt verzoeker evenmin een schending van deze bepaling aannemelijk, temeer nu hij geen bezwaren oppert inzake het hoger belang van het kind en zijn gezondheidstoestand, als elementen waarmee ook rekening moet worden gehouden.

Bijgevolg maakt hij evenmin aannemelijk dat er geen individueel onderzoek is gebeurd naar zijn situatie.

Waar verzoeker een schending van de motiveringsplicht aanvoert en stelt dat de verwerende partij nergens motiveert over de persoonlijke elementen eigen aan zijn dossier en een stereotiepe motivering hanteert, stelt de Raad vast dat in casu wordt verwezen naar artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en de door verzoeker niet betwiste vaststelling dat hij als vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht, langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 van de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen. In de mate dat verzoeker erop alludeert dat de motieven van de beslissing inzake zijn aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zouden moeten worden hernomen in het bevel om het grondgebied te verlaten, toont hij zijn belang daar bij niet aan. Die beslissing werd immers aan verzoeker betekend, samen met het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker weet dus op grond van welke motieven de verwerende partij heeft geoordeeld dat hij kan terugkeren naar zijn land van herkomst zodat hij zich ertegen kan verdedigen, meer nog, heeft hiertegen een beroep ingediend, dat inmiddels door de Raad werd verworpen.

2.4. Het eerste en tweede middel hebben geen ruimere draagwijdte dan hetgeen hiervoor werd beoordeeld en zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS